

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-106-00869

Den 10. december 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 17. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 38 til L 12, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 38 (L 12)

Vil ministeren bekræfte, at et forslag om fastsættelse af en tidsfrist for, hvornår kravet til totaldeposition for ammoniak skal være opfyldt, er mere vidtgående, end hvad der ligger i habitatdirektivets artikel 6 stk. 3?

Svar

Som jeg har redegjort for i min besvarelse af spørgsmål nr. 33 (L 12), fremgår det af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, at det på baggrund af en konkret vurdering skal sikres, at det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter ikke kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Hvis det i en sådan vurdering ikke kan afvises, at der er en væsentlig påvirkning, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af det ansøgte virkning på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det ansøgte område. Denne forpligtelse til at foretage en "totalvurdering" af planer og projekter er en stående, nugældende forpligtelse. Kan en skade ikke udelukkes, kan der ikke meddeles tilladelse eller godkendelse.

Med de nye krav i husdyrgodkendelsesloven til en reduktion af ammoniakbelastningen af sårbare naturområder i forbindelse med ansøgninger om godkendelser mv. sikres det, at det ansøgte som alt overvejende hovedregel ikke kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Samtidig bidrager totaldepositionskravet til, at områderne bevæger sig imod gunstig bevaringsstatus, jf. Habitatdirektivets artikel. 2, stk. 2.

I forbindelse med en revurdering stilles der krav om, at husdyrbruget lever op til de gældende BAT-krav. En revurdering er ikke at betegne som et projekt i Habitatdirektivets forstand, og derfor ikke omfattet af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Karen Ellemann/ Claus Torp